

Johannes 7

Gebruik de 5 stappen methode voor bijbelstudie (of gebruik de vragen die onder aan de tekst staan).

Inhoud van deze les

Het juiste moment voor Jezus om te handelen (7:1-13).....	1
Het onderricht van Jezus in de tempel van Jeruzalem (7:14-36).....	2
De uitnodiging van Jezus in de tempel van Jeruzalem (7:37-39).....	4
De reactie van mensen op het onderricht en de uitnodiging van Jezus (7:40-53).....	5

Overzicht

Johannes 7:1-53 beschrijft het Woord, Jezus Christus die eerst rondging in Galilea en daarna in het geheim naar Judea ging.

Uitleg:

Het juiste moment voor Jezus om te handelen (7:1-13)

Het juiste moment om te handelen was nog niet aangebroken (7:1-9)

***7:1.** Na deze dingen trok Jezus door Galilea. Marcus 5 – 7 beschrijft deze periode uitgebreid (april tot oktober 29 n.C.). Hij ging van Kafarnaüm (6:24) door Galilea naar het grensgebied, verliet Galilea naar Tyrus (Marcus 7:24) en Sidon (Marcus 7:31), trok toen door Galilea naar Dekapolis (Marcus 7:31), ging terug naar Dalmanuta in Galilea (Marcus 8:10), verliet Galilea een derde maal en ging naar Cesarea Filippi (Marcus 8:27) en keerde uiteindelijk terug naar Kafarnaüm in Galilea (Marcus 9:33). Jezus onttrok zich aan de schare omdat hij meer tijd samen met zijn discipelen wilde hebben. Jezus wilde niet in Judea komen omdat de Joden hem wilden doden (5:18). Hij wist dat hij in Jeruzalem zou sterven – maar dan op de tijd door God bepaald.

***7:2.** De zeven Joodse godsdienstige feesten (Leviticus 23; Numeri 28-29):

- de sabbat op de zevende dag van elke week,
- het paasfeest of feest van ongezuurde broden op 14-21 nisan (maart-april),
- het feest van weken of oogstfeest of Pinksterfeest op 6 sivan (mei-juni),
- de dag voor het blazen van de bazuinen op 1 tishri (september-oktober),
- de Grote Verzoendag op 10 tishri,
- het Loofhuttenfeest op 15-21 tishri,
- de Purimfeest of feest van lichten op 25-30 chislev (november-december).

Alle Joden waren verplicht gedurende de drie pelgrimsfeesten, paasfeest, Pinksterfeest en Loofhuttenfeest, naar Jeruzalem op te reizen (Deuteronomium 16:16). Het paasfeest was het begin van de oogst, Pinksteren was de inzameling van de oogst en het Loofhuttenfeest was de dankzegging voor de oogst.

Het Loofhuttenfeest duurde zeven dagen. Het was een dankzegging voor de oogst en tegelijk een vreugdefeest in herinnering aan de uittocht uit Egypte (de Exodus) en Gods leiding gedurende de 40-jarige reis door de woestijn. Het was ook een verwachting van toekomstige zegeningen. De pelgrims bouwden hutten van takken en bladeren op de daken van huizen, in de straten en pleinen, en woonden erin gedurende het feest. Er werden dagelijks dierenoffers gebracht, elke dag wat minder. Elke avond was er een optocht met lichten. Dit was ter herinnering aan de vuurkolom tijdens de Exodus (Exodus 13:21). Op elk van de zeven dagen was er een ceremonie waarbij water op het altaar uitgegoten werd. Deze ceremonie wordt niet in de bijbel beschreven. Een priester vulde een kruik met water bij de poel van Siloam, droeg het in een optocht met trompetten en een joelende menigte naar de tempel en goot het door een trechter aan de voet van het altaar. Dit was ter herinnering aan het water uit de rots (Exodus 17:1-7) en een herinnering aan Gods beloften: “Ik zal water uitgieten op dorstige grond, waterstromen over het droge land. Ik zal mijn Geest uitgieten over je nazaten en mijn zegen over je telgen” (Jesaja 44:3). “Hierheen! Hier is water voor ieder die dorst heeft” (Jesaja 55:1); “je zult zijn als een goed bevlodeide tuin, als een bron waarvan het water nooit opdroogt” (Jesaja 58:11). Daarom zei Jezus met gezag, “*Zo zegt de Schrift*: Rivieren van levend water zullen stromen uit het hart van wie in mij gelooft” (7:38).

***7:3-6. Waarom Jezus eerst in Galilea bleef.** De broers van Jezus (Matteüs 13:55-56) spoorden hem aan om naar het feest in Jeruzalem op te gaan om zich aan zijn volgelingen, die van overal bijeen kwamen, bekend te maken. Zij geloofden *de hele tijd* (onvoltooid tegenwoordige tijd) niet in hem. Zij beschuldigden hem dat hij niet consequent was en dat hij een groot vertoon van zijn macht en wonderwerken in het openbaar moest doen als hij ambities had een grote leider te worden. Hun denken was aards en materialistisch. Pas na zijn opstanding uit de dood veranderden ook zijn broers hun mening aangaande hem (Handelingen 1:14).

Maar Jezus zei, “Mijn tijd is nog niet gekomen” om naar het Loofhuttenfeest op te gaan. Het woord ‘tijd’ (Grieks: kairos) betekent ‘het juiste moment’. Jezus geloofde dat er voor elk handeling een juist moment was dat door God voor alle eeuwigheid bepaald werd. Voor mensen die zonder God leven “is elke tijd goed” in hun eigen ogen. Zij geloven niet in de werkelijkheid van God, aan zijn leiding gedurende dit leven of aan het doel of de zin van dit leven. Maar voor Jezus is er een juist moment om zinvol te leven en een juist moment om zinvol te sterven. Als hij zo vroeg al naar het feest zou opgaan, zouden zijn vijanden genoeg tijd hebben om plannen te maken hem te vermoorden. Jezus wist dat hij pas het volgende jaar als het lam van God zou sterven (1:29).

***7:7. De wereld kan jullie niet haten, maar mij haat zij wel, omdat ik aanhoudend verklaar (getuig) dat wat ze doet slecht is.** Het woord ‘getuigen’ (Grieks: martureo) staat in de tegenwoordige tijd en leidt voor vele christengelovigen tot ‘martelaarschap’ (afgeleid van ‘martureo’). ‘De wereld’ (vgl. 1:9-10) is het gebied van het kwaad, het mensdom vervreemd van God, dat openlijk vijandig is tegen God en zijn Gezalfde (Psalm 2). ‘De wereld’ werd vooral vertegenwoordigd door de godsdienstige hiërarchie te Jeruzalem (2:14-16; 3:19-20; 5:30-47).

***7:8-9. Ik ga (nog) niet op naar dit feest, omdat mijn tijd (Grieks: kairos) nog niet vol(tooid) is.** De oudste Griekse handschriften geven soms ‘niet’ en soms ‘nog niet’. In beide gevallen past het laatste woord beter in de context (vgl. 7:6,9,10). Daarom bleef Jezus nog een poos in Galilea.

Het juiste moment om te handelen was aangebroken (7:10-13)

***7:10. Jezus ging ook op naar het feest, niet openlijk, maar in het geheim.** Er zijn verschillende mogelijkheden: Jezus reisde waarschijnlijk met zijn kleine groep discipelen via wegen die de meeste mensen niet namen. Of hij reisde alleen 's nachts. Of hij reisde zonder zijn vertrek uit Galilea en zijn aankomst in Jeruzalem openlijk bekend te maken.

***7:11-13. De Joden zochten Jezus aanhoudend op het feest. Zij vroegen zich af waar hij was. Onder de schare werd er veel over hem gefluisterd.** Sommigen meenden dat hij een goed mens was en anderen dat hij een politieke demagog of een valse profeet was die het volk misleidde (Lucas 23:2,5).

Niemand durfde openlijk over Jezus te spreken uit angst voor de Joden. Omdat de Joodse Raad nog geen openlijke uitspraak over Jezus gedaan had, durfde niemand openlijk over Jezus te spreken uit angst dat hij uit de synagoge verbannen zou worden (9:22). Dergelijke machtige godsdienstige hiërarchieën bestaan vandaag de dag nog steeds in bepaalde landen. Zij sluiten mensen die zich niet aan hun regels aanpassen, uit de officiële staatsgodsdienst en verdrijven hen uit hun gezinnen, scholen en alle maatschappelijke instellingen. Hen wordt verboden gebruik te maken van waterputten, een eigen bedrijf op te zetten of handel te drijven. Zij worden zelfs vermoord! Ze zeggen dat zij een godsdienst of politiek van ‘vrede’ zijn, maar dan alleen ‘vrede’ voor de mensen die voldoen aan de hun opgelegde eisen.

Het onderricht van Jezus in de tempel van Jeruzalem (7:14-36)

De opleiding van Jezus (7:14-18)

***7:14-15. Toen het feest al halverwege was, ging Jezus naar de tempel en gaf er aanhoudend onderricht. De Joden waren verbaasd: “Hoe weet hij dit allemaal, terwijl hij geen opleiding heeft gehad?”** Letterlijk: “Hoe kent hij letters zonder dat hij een opleiding heeft gehad?” Het woord ‘letters’ (Grieks: grammata) staan voor:

- letters van het alfabet (Galaten 6:11),
- een brief (Handelingen 28:21),
- de Schrift (2 Timoteüs 3:15),
- of geleerdheid (7:15).

Opleiding tot Joodse geleerdheid vond alleen plaats op een rabbijnse school en hoofdzakelijk door het bestuderen van de heilige geschriften. Het Oude Testament werd zelfs van buiten geleerd, een gebruik dat ook naar andere godsdiensten overgewaaid is. Als iemand niet op een erkende rabbijnse school gestudeerd had, werd zijn geleerdheid niet erkend en werd wat hij zei beschouwd als zijn eigen meningen of verzinsels. Daarom weigerden de Joden verder naar Jezus te luisteren. Zij verhardden hun harten en wilden niet luisteren (vgl. Hebr 3:15-16; 4:2).

***7:16. Jezus zei, “Wat ik onderwijs, heb ik niet van mijzelf, maar van hem die mij gezonden heeft.** Jezus had wel geleerdheid, maar die heeft hij niet van enige menselijke instelling geleerd en ook niet zelf verzonnen. Hij heeft het van zijn hemelse Vader geleerd (Jesaja 50:4-5). De Joden hielden geen rekening met het feit dat het onderricht dat

God geeft, alle onderricht op menselijke scholen en universiteiten verre te boven gaat! De inhoud van zijn boodschap en de opdracht om deze inhoud aan de mensen op aarde te verkondigen, is van God afkomstig. Zij hielden ook geen rekening met het feit dat wie Jezus verwerpt daarmee ook de God van de bijbel verwerpt (Lucas 10:16).

***7:17-18.** Wie ernaar streeft te doen wat God wil, zal weten of mijn leer van God komt of dat ik namens mezelf spreek. Wie namens zichzelf spreekt, is uit op zijn eigen eer, maar wie uit is op de eer van wie hem gezonden heeft, is 'de echte, ware betrouwbare'; hij bedriegt niemand.

Aan twee kwalificaties moet een mens voldoen om het onderricht van Jezus Christus te kunnen beoordelen:

- i. Hij moet *de juiste houding hebben*, namelijk 'streven te doen wat God wil'. Hij moet bereid zijn de wil van God te gehoorzamen (7:17; vgl. Hebrëeën 11:6).
- ii. Hij moet *het juiste doel hebben*, namelijk 'uit zijn op de eer van wie hem gezonden heeft'. Hij moet het verlangen hebben om God te eren of te verheerlijken (7:18; vgl. Romeinen 11:36).

Zonder deze houding en zonder dit doel is het onmogelijk de God van de bijbel en zijn leer te kennen en te ervaren. Gehoorzaamheid aan de kennis van Gods geboden leidt tot liefde voor God en Christus (14:21,23). En omgekeerd leidt liefde tot grotere en diepere kennis (Efeziërs 3:17-19). Kennis en liefde die met daden gepaard gaan, zijn als een spiraal die steeds verder omhoog voert. We kunnen echter niet zeggen dat het verstand of de emoties of de wil van de mens eerst komt, want Gods soevereine genade blijft altijd het eerste.

Met deze houding en met dit doel is iemand pas 'echt betrouwbaar'. Letterlijk: 'waar', 'eerlijk', 'werkelijk', 'echt' (Grieks: alethes).

De opleiding in de wet zonder gehoorzaamheid daaraan is schijnheilig (7:19-24)

***7:19.** U hebt toch van Mozes de wet gekregen? Maar niemand houdt zich aan de wet. Waarom probeert u mij te doden? Mozes heeft aan de Joden de morele wet bestaande uit de Tien Geboden gegeven, o.a. "Pleeg geen moord" (Exodus 20:13). De wet wordt samengevat in de wet van de liefde (Matteüs 22:37-40). Maar de Joodse godsdienstige leiders hielden zich niet aan de wet van Mozes: ze haatten Jezus en wilden hem doden (5:18). Jezus kon de harten en gedachten van mensen lezen (2:25; 6:61,64).

***7:20.** U bent bezeten! Wie probeert u dan te doden? De scharen van gewone mensen is meestal traag om de samenstellingen van hun eigen (godsdienstige) leiders te doorzien. Daarom denkt ook deze schare Joden dat Jezus een achtervolgingswaan heeft of misschien wel bezeten is.

***7:21-23.** De sabbat en de besnijdenis. Eén ding had Jezus gedaan. Hij had een man genezen die 38 jaar lang verlamd was. Dat had hij op een sabbat gedaan en hem bovendien bevolen zijn slaapmat te dragen, hetgeen als een ernstige overtreding van de sabbat beschouwd werd (5:8-10).

Over de besnijdenis:

- i. De besnijdenis was een oud gebruik bij verschillende volken. God heeft de besnijdenis gegeven als *een teken van het verbond*. De besnijdenis was een teken dat God zijn verbond met Abraham zou houden (Genesis 17:9-14,23-24; 21:4).
- ii. Ongeveer 430 jaar later (Galaten 3:17) werd de besnijdenis ook in de wet van Mozes opgenomen als *een teken van de wet*. De besnijdenis werd ook een teken dat mensen de wet van God zouden gehoorzamen (Leviticus 12:3). In de tijd van Jezus werden kinderen zelfs op een sabbat besneden ten einde de wet van Mozes niet te verbreken. Jezus zei dat als het toegestaan werd om op een sabbat *één lichaamsdeel* (een geslachtsorgaan) ceremonieel te reinigen, waarom zou het verboden zijn om op een sabbat *het hele lichaam inclusief de ziel* van een mens werkelijk te genezen?

***7:24.** Ga in uw oordeel niet op uiterlijke schijn af, maar laat uw oordeel rechtvaardig zijn. De Joden moesten in hun oordeel over wat Jezus op de sabbat deed niet op uiterlijke schijn afgaan, maar een rechtvaardige oordeel vellen (1 Samuel 16:7).

Jezus had ook al geleerd: "De sabbat is er voor de mens, en niet de mens voor de sabbat. Jezus is heer en meester over de sabbat" (Marcus 2:27-28). Hij bepaalt dat een mens op een sabbat goed mag doen en een leven mag redden (Marcus 3:4). De Joden konden zijn argumenten niet weerleggen.

De meningen over Jezus (7:25-32)

***7:25-26.** De mening van de leiders. De Joden die in Jeruzalem woonden wisten waarschijnlijk wel dat de Joodse godsdienstige leiders Jezus wilden doden. Maar omdat ze dat nog niet deden, gingen de Joden van Jeruzalem zich afvragen of hun leiders van mening veranderd waren. "Zouden onze leiders werkelijk tot de overtuiging zijn gekomen dat hij de Messias is?" Wat telde in Israël was *de mening van de leiders*. Wie anders dacht dan de godsdienstige leiders werd uit de synagoge gegooid. Daarom was men zeer bang voor de Joodse godsdienstige leiders (7:13,48; 9:22,34; 12:42).

***7:27,40-44.** De meningen van Joden met betrekking tot de Messias. Sommige Joden meenden dat niemand kon weten waar de Messias vandaan zou komen (7:27). Anderen meenden dat de Messias in Betlehem geboren zou worden (7:41-42; Matteüs 2:3-5). De Joden dachten dat zij wisten waar Jezus vandaan kwam, uit Nazaret in Galilea (6:42).

***7:28-29.** Dus riep Jezus bij zijn onderricht in de tempel: “U kent mij en u weet waar ik vandaan kom”. Jezus gebruikte ironie. Natuurlijk kennen (Grieks: oida) de Joden zijn oorsprong (van God de Vader) of hem persoonlijk (als Verlosser en Heer) niet. Om hem intiem, persoonlijk te kennen, moet iemand eerst wedergeboren worden (1 Korintiërs 2:12-14; 1 Johannes 3:6-9)!

Ik ben niet namens mezelf gekomen; maar hij die mij gezonden heeft is ‘de echte betrouwbare’ of ‘de ware werkelijkheid’ en hem kent u niet. Ik ken hem omdat ik bij hem vandaan kom en hij mij heeft gezonden. Jezus herhaalt telkenmale dat hij niet namens zichzelf gekomen is maar door God de Vader gezonden is (5:30; 8:28; 12:49; 14:10). De Zender is geen verdichtsel van de verbeelding maar ‘echte realiteit’ (Grieks: alethinos, vgl. 7:18). De Joden (en andere godsdiensten) verbeelden zich dat zij weten wie ‘god’ is. Maar Jezus zei dat zij de enige echte en werkelijke God, de God van de bijbel, niet kenden (8:55; 17:25; Matteüs 11:27)! Alleen Jezus Christus kent God, is door hem gezonden en openbaart hem volledig (1:12-13,18; Lucas 10:21-22)!

***7:30.** Toen verlangden zij hem te arresteren, maar niemand legde zijn hand op hem (deed hem iets), omdat zijn uur nog niet gekomen was. De Joden die in Jeruzalem woonden wilden hem arresteren, maar deden dat niet omdat God dat nog niet toestond. Gods juiste tijd betreft zelfs het precieze uur van zijn arrestatie, verhoor en kruisiging, en dat was nog niet aangebroken (7:6). Zelfs al worden christenen door vijanden omringd en bedreigd, hen zal niets overkomen zonder dat God dat toelaat en ook alleen op Gods precieze moment (Matteüs 10:28-30)! Een christen hoeft dus nooit in vrees of angst te leven!

***7:31.** Onder het volk waren er velen die in hem gingen geloven. Ze zeiden, “Wanneer de Messias komt, dan zal hij toch niet meer wondertekene verrichten dan deze heeft gedaan?” De Joden (hoofdzakelijk de pelgrims) geloofden dat de Messias wondertekene zou doen (Jesaja 35:5-6; Matteüs 11:2-5) en dat hij Israël van het Romeinse juk zou bevrijden (Handelingen 1:6). Deze Joden geloofden vooral omdat zij wondertekene zagen (2:23; 4:45,48; Handelingen 8:13). Maar dat betekent nog niet dat zij het geloof bezaten dat tot verlossing leidde! Het woord ‘geloven’ staat bovendien in de verleden (aoristus) tijd en zegt niets over *aanhoudend en volhardend* geloven.

***7:32.** Toen de Farizeeën hoorden dat de schare deze dingen over hem fluisterden, zonden de hogepriesters en de Farizeeën dienaren om hem te arresteren. De Farizeeën en hogepriesters (Sadduceeën) waren aartsvijanden van elkaar, maar hun gemeenschappelijke weerzin tegen Jezus verenigde hen in hun tegenstand tegen Jezus en zijn volgelingen! Later werden ook twee andere aartsvijanden, Pilatus en Herodes ‘vrienden’ van elkaar (Lucas 23:12; Handelingen 4:27). De ‘dienaren’ van de godsdienstige leiders werden toepasselijk ‘onder-roeiers’ (Grieks: huperetas) ofwel galeislaven genoemd.

De waarschuwing van Jezus (7:33-36)

***7:33-36.** Jezus zei, “Ik zal nog een korte tijd bij u zijn, dan ga ik naar hem die mij gezonden heeft. U zult me zoeken, maar niet vinden; u zult niet kunnen komen waar ik ben. Jezus demonstreert hier dat ongeacht de boze plannen en complotten van zijn vijanden, Gods plan uitgevoerd zou worden (Jesaja 14:24,27). Hij zou nog een korte tijd bij hen zijn (van oktober 29 n.C. tot mei 30 n.C.). Nadat hij zijn taak voltooid had, zou hij naar zijn Zender terugkeren. Dan zouden de Joden hem zoeken, maar niet kunnen vinden (vgl. 13:33,36). Het Joodse volk zal in wanhoop naar bevrijding zoeken, maar dan is het te laat (Lucas 19:41-44; 21:20-24)!

Wees gewaarschuwd: *er komt een tijd dat mensen die zich steeds verhardten tegen Jezus Christus en zijn woord, zich niet meer kunnen bekeren* (Genesis 6:3; Psalm 95:8-11; Spreuken 1:24-28; Jesaja 6:9-10; Amos 8:11-12; Matteüs 13:11-15; Handelingen 28:26-27; Hebreeën 3:12; 6:4-8; 10:26-29; 12:17)! Zij zullen in hun zonden sterven (8:21,24).

Wie God de Zoon aanneemt, neemt God de Vader aan (Matteüs 10:40). Maar wie God de Zoon verwerpt, verwerpt God de Vader (Lucas 10:16)(Johannes 5:23; 1 Johannes 2:23). Dit is een serieuze waarschuwing voor aanhangers van alle andere godsdiensten in de wereld: Jezus Christus is de enige weg tot God; een ander weg bestaat niet (Johannes 14:6; Handelingen 4:13)! In de tegenwoordigheid van God de Vader is er geen plaats voor degenen die God de Zoon verwerpen!

Johannes 7:34 is ook evenals Johannes 2:19 een ‘mashal’ – een paradoxale uitspraak, een verborgen opmerking, een raadsel die de Joden weer een keer letterlijk uitlegden. Zij dachten dat Jezus bedoelde dat hij naar de Joden in de verstrooiing (de diaspora, vgl. Handelingen 8:1,4; Jakobus 1:1) zou gaan.

De uitnodiging van Jezus in de tempel van Jeruzalem (7:37-39)

***7:37-39.** De laatste dag van het Loofhuttenfeest was de zevende dag (Numeri 29:2). Dan vond de ceremonie plaats waarbij water uitgegoten werd op het altaar voor de zevende en laatste keer. ‘*De zichtbare uitgieting van water*’ was een beeld van de *onzichtbare uitgieting van de heilige Geest* (Jesaja 44:3).

In de namiddag werden de hutten afgebroken en maakten de mensen zich gereed om naar huis terug te keren. De achtste dag was een rustdag, een heilige bijeenkomst (Numeri 29:35). Op de zevende dag trok Jezus zich niet in het geheim terug, maar gaf publiekelijk een uitnodiging aan iedereen, inclusief aan degenen die hem verworpen hadden.

Jezus riep, “Laat wie dorst heeft bij mij komen en drinken! Rivieren van levend water zullen stromen uit het hart van wie aanhoudend en volhardend in mij gelooft. Zo zegt de Schrift!” Hiermee doelde hij op de Geest die zij die aanhoudend en volhardend in hem geloofden zouden ontvangen; de Geest was er namelijk nog niet, want Jezus was nog niet tot Gods majesteit verheven (was nog niet verheerlijkt, NBG). Dit is weer een ‘mashal’. Het gaat om geestelijke dorst naar het eeuwige leven (verlossing). ‘Het komen naar Jezus’ is een symbool voor ‘geloven’ in Jezus (6:35) en ‘het drinken van het water’ is een symbool voor ‘het ontvangen van het eeuwige leven’ (4:14). Wie aanhoudend en volhardend in Jezus gelooft zal nooit meer deze geestelijke dorst hebben (4:14; 6:35). Jezus belooft ook dat uit een mens die *aanhoudend en volhardend* in hem ‘gelooft’ rivieren van levend water zullen stromen – een symbool of beeld van de heilige Geest die niet alleen een gelovige mens wedergeboren doet zijn, maar ook volle bevrediging en blijdschap schenkt, en vruchtbaar maakt tot zegen voor anderen.

In Ezechiël 47:1 komt de rivier van levend water vanuit de tempel in Jeruzalem. Dat is een profetie in een symbolisch beeld van ‘de gemeente van wedergeboren christenen’ (het hemelse of nieuwe Jeruzalem, Galaten 4:26; Hebreëën 12:22-24), het collectief van wedergeboren christenen, van waaruit de heilige Geest ook aan vele andere mensen het eeuwige leven zal schenken en ook vruchtbaar zal maken.

Maar deze belofte van Jezus Christus met betrekking tot ‘de uitgieting van de heilige Geest’ kon pas in vervulling gaan nadat Jezus Christus ‘verheerlijkt’ werd; d.w.z. na de kruisiging, opstanding, hemelvaart en troonsbestijging van Jezus Christus. Alleen dan was zijn verlossingswerk voltooid. Alleen dan zou hij de heilige Geest uitstorten over gelovigen (Lucas 24:49; Handelingen 2:17). Alleen dan zou hij beginnen om mensen uit alle volken naar zich toe te trekken (Johannes 12:31-32). De kruisiging, de opstanding, de hemelvaart en de uitstorting van de heilige Geest op Pinksteren waren unieke gebeurtenissen in de heilsgeschiedenis!

De reactie van mensen op het onderricht en de uitnodiging van Jezus (7:40-53)

De reactie van de schare (7:40-44)

***7:40-42.** Sommige Joden meenden dat Jezus ‘de profeet’ uit Deuteronomium 18:15-18 was. Anderen meenden dat hij ‘de Messias’ was. Dat werd weer door anderen tegengesproken omdat zij dachten dat Jezus uit Galilea kwam. Wat de Schrift zegt is natuurlijk waar: de Messias kwam uit het nageslacht van David en werd in Betlehem geboren (Micha 5:1). Naar zijn menselijke natuur uit Maria en naar zijn rechtspositie door Jozef is Jezus Christus uit het koninklijk geslacht van David (2 Samuel 7:12-13; Handelingen 2:30; Romeinen 1:3; 2 Timoteüs 2:8; Openbaring 5:5).

***7:43-44.** Zo ontstond er verdeeldheid in de menigte. Sommigen wilden hem arresteren, maar niemand legde een hand op hem.

De reactie van de dienaren (7:45-46)

***7:45-46.** De dienaren van de godsdienstige leiders gingen Jezus arresteren (7:32) maar luisterden eerst naar het onderricht en de uitnodiging van Jezus. Toen zij naar de Joodse Raad terugkeerden zonder Jezus gevangen genomen te hebben, zeiden zij, “Nog nooit heeft een mens gesproken zoals deze man spreekt”. Het onderricht van Jezus was volkomen uniek en helemaal anders dan dat van de schriftgeleerden (vgl. 1:16-17).

De reactie van de godsdienstige leiders (7:47-49)

***7:47-49.** De godsdienstige leiders van de Joden zeiden, “Hebben jullie je ook al laten misleiden? Er is toch geen enkele leider of Farizeeër tot geloof in hem gekomen?” De godsdienstige leiders probeerden de dienaren te intimideren dat vragen m.b.t. de Messias aan de deskundigen (de schriftgeleerden, de theologen) overgelaten moeten worden! Als iemand geen speciale studie van de wet gemaakt had, had hij geen recht op een eigen mening.

Alleen de massa die de wet niet kent – vervloekt zijn ze! Toen de godsdienstige leiders zagen hoe zij hun invloed en grip op het volk aan het verliezen waren, begonnen zij het volk met minachting uit te schelden als ‘de schare die de wet niet kennen’. De godsdienstige leiders begonnen hun eigen mensen te vervloeken!

De reactie van Nikodemus (7:50-53)

***7:50-53.** Nikodemus was één uit hun eigen kring. Hij was lid van de Joodse Raad.

Hij zei, “Onze wet veroordeelt iemand pas als hij gehoord is en als bekend is wat hij heeft gedaan?” De Joodse godsdienstige leiders hadden net beweerd dat de schare de wet niet kenden. Nu kenden zij zelf de wet niet of wilden zij de wet niet kennen. De wet zegt dat niemand zonder een rechtvaardig verhoor veroordeeld mag worden (Exodus 23:1; Deuteronomium 1:16-17; 16:18-20).

De godsdienstige leiders zeiden, “Kom jij soms ook uit Galilea? Zoek het maar na, dan zul je zien dat er uit Galilea geen profeet kan komen”. Nu keerden de godsdienstige leiders zich tegen hun eigen geleerden en probeerden hen door intimidatie te dwingen de ‘officiële lijn’ van de godsdienstige leiders te volgen! Zij konden het verwijt van

Nikodemus onmogelijk tegenspreken. Zij wilden hun fout ook niet erkennen. Dus vielen zij de persoon Nikodemus aan en stelden ze hem gelijk met de vervloekte schare uit Galilea. De haat en de wrok van de godsdienstige leiders kwamen voort uit jaloezie op Jezus.

Hun bewering dat er geen profeet uit Galilea kon komen was trouwens fout, want de profeet Jona kwam uit Galilea (2 Koningen 14:25; Jona 1:1). Waarschijnlijk kwamen de profeten Hosea en Nahum ook uit Galilea.

Overigens zegt de profeet Micha 5:1 dat de Messias niet uit Galilea maar uit Judea zou komen. In tegenstelling tot Lucas hebben de godsdienstige leiders van de Joden nooit de achtergrond van Jezus bestudeerd (Lucas 1:1-4)!

Vragen

1. Wat bedoelt Jezus als hij zegt, “Mijn tijd is nog niet gekomen”? (7:6)
2. Welke kwalificaties heeft iemand nodig om het onderricht van Jezus Christus en de boodschap van de bijbel te kunnen begrijpen en te kunnen beoordelen? (7:17-18)
3. Wat is nou eigenlijk belangrijk op de rustdag (de sabbat)? (7:19-24)
4. Wat bedoelt Jezus met de woorden van Johannes 7:34? “U zult me zoeken, maar niet vinden; u zult niet kunnen komen waar ik ben”.
5. Waarom moesten de gelovige discipelen van Jezus wachten op de uitstorting van de heilige Geest? (7:37-39)